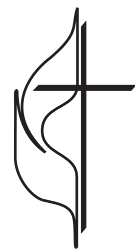
Nr. 1 (112) Jaanuar-veebruar-märts 2014

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL



Jumala tahte täitmine täidab sind ja ehitab kogudust

Misjon ja misjonärid

Udmurdikeelne Piibel

Lastekeskuses TÄHETORN



Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 1 (112) 2014
Hind 3 eurot

SELLES NUMBRIS

Esikaanel:
Hetk udmurdikeelse Piibli esitluselt (loe lk 10-11). Foto: Mark Nelson

Väljaandja: EMK kirjastustoimkond
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/Koduteel


Repro

Armuaeg

Märkamatult on aasta 2013 ajajõe kiiretesse voogudesse kadunud ning ajaloo laia ja lõputusse voolusängi sukeldunud. Juba mõnda aega kirjutame Anno Domini 2014.

Aeg on nagu liiv, mis märkamatult meie käte vahelt ära libiseb. Kiirus, kiirus – see tundub inimeste elus nii loomulik olevat. Ometi ei saa me tihti tehtud ei ühte ega teist, sest me ei oska aega õigesti hinnata.

Peaksime meeles pidama, et kõik meie ajad on Jumala käes. Piiblist loeme (Kg 3:1): "Igale asjale on määratud aeg ja aeg on igal tegevusel taeva all ..." Tänan Sind, Issand, et veel kestab Sinu armuaeg.

Me oleme sageli kahjuks nii kiirustavad ja kannatamatud. Kell tiksub, kiirustades meie elu tegevusi. Samas ka valitseb. Sina, Taevane Isa, annad meile aja: hetked, päevad, kuud, aastad. Aita meil kasutada seda aega Sinu auks ja lähedaste meeleheaks. Aeg on kallis. Tee meist selle aulised järgijad.

Tänan, Issand, et Sinu arm ulatub ka aastasse 2014. Jumal on aja isand. Meid kui oma töökaaslasi on ta kutsunud kellaisandateks, mis tähendab tarka ja vastutusrikast aja kasutamist. Jumal, Sa armastad kõiki oma lapsi. Õpeta meid andma oma aega ja andeid Sinu teenimiseks.



Praegu kellad tiksuvad veel armuaega. Peaksime olema rõõmsad ja õnnelikud, et saame osa Sinu armust. Jumala arm on kogu aeg meiega, nii nagu taevaski meie pea kohal. Olgem tänulikud!

Tänan Sind, Püha Kõigeväeline Jumal, kandmast meid oma armutiibadel ka 2014. aastal.

IRJA SAKSING
Kärsa kogudus

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL
Facebookis aadressil
http://www.facebook.com/emk.koduteel
Veebikodus aadressil
http://www.metodistikirik.ee/koduteel
Issuu keskkonnas neljavärvilise pdf-ina aadressil
http://issuu.com/koduteel

Paastudes ja palvetades Jumala tahet otsimas

Armsad kaasteelised, elame ajas, mida kirikuaastas nimetatakse paastuajaks! Piibli lehekülgedelt leiame mitmeid eeskujusid neist inimestest, kes paastudes ja palvetades Jumala tahet otsisid. Ja Issand vastas ning sai kasutada neid inimesi oma plaanide elluviimiseks!



Repro

Kreekakeelne sõna, mida Uues Testamendis paastumise kohta kasutatakse, on *νηστευω*, ladina kirjapildis *nestuo*, mis viitab loobumisele toidust ja joogist usulisel eesmärgil, kui paast kestab ühe päeva, või loobumisele harjumuspärasest rikkalikust toiduvalikust, kui paast kestab kauem. Mõlemal juhul piiratakse "liha" mugavust ja näidatakse, et Jumala tahe ja soov on üle "liha" tahtest. Nõnda siis paastudes taltsutame me oma ihu, keskendudes vaimsetele Jumala eesmärkidele.

Meie elame ajastus, kus esiplaanile on tõstetud kõik see, mis annab inimesele ja tema "lihale" hea tunde, mõjudes hästi nii füüsisele kui ka meeltele. Usun, et Jumal pole meeldivate tunnete vastu, kuid kõik peab toimuma tema tahte kontekstis, kus Vaim omab juhirolli "liha" üle. Jumal ei ole hea vastu. Ka Johannes soovib oma kolmandas kirjas: "Armas, soovin sulle, et sul läheks igati hästi ja sa oleksid terve, nõnda nagu läheb hästi su hingel." (3Jh 1:2) Meie ajastu probleem on aga selles, et tahetaksegi ainult välist heaolu ja mõnu, seesmine südametunnistuse hääl sunnitakse vaikima ja nõnda muututaksegi vaid "lihameelseks".

Paast on vahendiks, millega taltsutame "liha" valitsemissoovi ning teritame vaimset ühendumisvõimet Jumalaga Tema tahte ja soovi paremaks tajumiseks meie elu suhtes. Vaimulikku võiduelu saame elada siis, kui meid juhib mitte lihalik loomus vaid Jumala Vaim. Apostel Paulus arutleb kirjas roomlastele inimestest, kes "ei käi oma loomuse, vaid Vaimu järgi. Sest need, kes elavad loomuse järgi, mõtlevad lihalikke mõtteid, kes aga Vaimu järgi, need Vaimu mõtteid. Sest lihalik mõtteviis on surm, Vaimu mõtteviis aga elu ja rahu; seepärast et lihalik mõtteviis on vaen Jumala vastu, sest ta ei alistu Jumala Seadusele ega suudagi seda. Kes elavad oma loomuse järgi, need ei suuda meeldida Jumalale." (Rm 8:4–8)

Usun ja loodan, et paastuaeg on vabastanud sind lihaliku loomuse ülemvalitsusest ning kindlustanud sinu võidupositsiooni Kristuses või teisisõnu – Kristuse võidupositsiooni sinus!

Õnnistusterohket saabuvat ülestõusmisaega!

Vennatervitustega



Jumala tahte täitmine täidab sind ja ehitab kogudust

ANDRUS KASK, misjonipastor

Kas me elame iseenesele või Jumalale? Kuidas kasvatada kogudust, elades oma elu? Kes on rikas Jumalas ning kes ei ole?



Fotod: erakogu

Andrus Kask abikaasa Jelenaga.

Aga keegi rahva seast ütles Jeesusele: "Õpetaja, ütle mu vennale, et ta jagaks päranduse minuga!"

Jeesus ütles talle: "Inimene, kes mind on seadnud teie üle kohtumõistjaks või jagajaks?"

Ja ta ütles neile: "Vaadake ette ja hoiduge igasuguse ahnuse eest, sest külluseski ei olene kellegi elu sellest, mis tal on!"

Ja Jeesus rääkis neile ka tähendamissõna: "Ühe rikka mehe põllumaa oli hästi vilja kandnud. Ja ta arutas endamisi: "Mis ma pean tegema? Mul ei ole kohta, kuhu oma vilja koguda." Ja ta ütles: "Seda ma teen: ma lõhun maha oma aidad ja ehitan suuremad ning kogun sinna kõik oma vilja ja muu vara ning ütlen oma hingele: Hing, sul on tagavaraks palju vara mitmeks aastaks, puhka, söö, joo ja ole rõõmus!"

Aga Jumal ütles talle: „Sina arutu! Selsamal ööl nõutakse sinult su hing. Aga kellele jääb siis see, mis sa oled soetanud?"

Nõnda on lugu sellega, kes kogub tagavara iseenese jaoks, kuid ei ole rikas Jumalas."

Luuka 12:13–21



Pühapäevane armulauaga jumalateenistus 2011. aasta jaanuaris Muži osadusgrupis. Handid laulavad vaimulikust laulikust venekeelse laulu ja seejärel sama laulu handi keeles. Pastor käib Mužis 200 kilomeetri kauguselt kord kuus, vahel kord kahe kuu jooksul; misjonärid viisid toona kahe nädala jooksul läbi kolm armulauaga teenistust, kolm palvekoosolekut ja kolm piiblitundi.

Elu ei seisne selles, et sa teed oma arust kõik hästi ja jätad Jumala välja. Elu on selles, et sa leiad osaduse Jumalaga, tema tahte sinu elu jaoks, ning käid selles.

Jeesus rääkis üsna palju variseride käitumisest. Tähendamissõnas variserist ja tölnerist (Luuka 18) tuleb esile tema suhtumine ja hoiak: "Mõnedele aga, kes olid enestele kindlad, et nemad on õiged, ja panid teisi eimillekski, rääkis Jeesus selle tähendamissõna: "Kaks inimest läksid üles pühakotta palvetama, üks oli variser ja teine tölner. Seisma jäädes palvetas variser endamisi: "Oh Jumal, ma tänan sind, et mina ei ole niisugune nagu muud inimesed: röövijad, ülekohtused, abielurikkujad, ega ka niisugune nagu see tölner.

Mina paastun kaks korda nädalas, annan kümnist kõigest, mis ma saan.” Aga tölner seisis eemal ega tahtnud silmigi tõsta taeva poole, vaid lõi endale vastu rindu ja ütles: “Oh Jumal, ole mulle patusele armuline!” Ma ütlen teile, tema läks alla oma kotta õigeks mõistetult, mitte too teine. Sest igaüht, kes ennast ise ülendab, alandatakse, kes aga ennast ise alandab, seda ülendatakse.””

Põhimõtteliselt tegi variser väga palju, kuid puudu jäi kõige olulisem – halastus ja kaastunne kadunute, puudust kannatavate, haigete, päästmata inimeste suhtes.

Jumalas ei ole rikas see, kes ei ole oma elu Jumalale andnud. Rikas on see, kes annab oma elu Jumalale. Ja mitte ainult oma elu pühapäeval. Kui sa annad oma elu Jumalale, siis sa elad Jumalale. Sa otsid seda, mis on meelepärane Jumalale. Jumalas rikas on see, kes teeb Jumala tahet. Koguduse kasv on kuuletumine ja pühendumine Jumalale. See on kadunute leidmine ja Jumala juurde toomine. Ja see on ka inimeste õpetamine. Vahel ei anna inimesed end Jumalale üle sellepärast, et nad kardavad, mida teised inimesed sellest arvavad.

Headusest

Paljud arvavad, et nad on head inimesed. Ja nad ongi head. Aga headus ilma Jumala tundmiseta ja Tema austamiseta ei too inimesi päästmisele. Ükskõik kui palju head keegi teeb – kui ta ei anna edasi Jumala armastust, kui tal ei ole isiklikku osadust Jumalaga või ta isegi eitab Jumalat, ei too see inimesi päästmisele.

Kogudus kasvab seal, kus leitakse kadunud ja tuuakse nad tagasi Jumala osadusse. Selleks on vaja ustavust ja kannatlikkust.

Armastusest

Jumal on meid loonud erilisteks ja erinevateks. Miks Jeesus käsib jüngritel üksteist armastada? Sest armastades kuuletuvad nad Jumalale ja kasvavad üheskoos. See on koguduse kasv. Mitte see, et me üürime ruumid või kogume majatäie rahvast, vaid see, et me kasvame oma isiklikus elus Jumala tundmises.



Andrus Kask (keskel) 2010. aasta jaanuaris Muži alevis handi osadusgrupi kolmapäevases piiblitunnis. Teemaks on palve – Mäejutluse ning Johannese esimese kirja põhjal. Konstantin ja Valentina on olnud misjonäride lähedased sõbrad ja võtmeisikud kontaktide loomisel.

Varustatusest

Jumal on meid kõiki varustanud. Ta on meile kinkinud igasuguseid andeid. Kas sa oled oma annid avastanud? Sul võib olla teadmisi elektriasjandusest, aiandusest, muusikast, keegi tunneb keeli, keegi oskab hästi koosolekut juhatada. Su and võib olla tervis, aeg, võimalused, tuttavad. Sul on and. Mida sa sellega teed? Kas sa oled sellega rikas Jumalas?

Pauluse kirjas korintlastele on read (10:23): “Öeldakse: “Kõik on lubatud!” – Siiski kõigest ei ole kasu. “Kõik on lubatud!” – Siiski kõik ei ehita kogudust.”

Ustavusest

Kogudus kasvab seal, kus leitakse kadunud ja tuuakse nad tagasi Jumala osadusse. Selleks on vaja ustavust ja kannatlikkust. Ja kasv ei ole ainult leidmises, vaid Jumala Sõna õpetamises. Keegi noor mees ütles mulle, et ta luges kunagi Piibli läbi ja talle aitab. Mõtlesime, et kingime talle Piibli, tema aga vastas, et ta niikuinii ei loe seda. Kui tugev on kogudus? Nii tugev, kui tugevasti me koos Jumalast kinni hoiame. Ja nii nõrk, kui kaugel me Jumalast oleme.

Õppimisest

Kas meil on aega Jumala jaoks? Kui oleme oma elu Jumalale pühendanud, siis on meie aeg Jumala päralt. Kui me ei tunne Jumala Sõna ega huvitu Jumala Sõnast, siis on meie jumalateenistus tühine, sest oleme Sõna hüljanud. Me ei saa lõigata Sõna oma elust välja. Kuidas õpetada kedagi, kui me ise ei õpi? Et anda midagi teistele, peame enne ise täituma. Millega meie endid täidame?

Andide kasutamisest

Võime panna kirikus 70 küünalt põlema ja teha päevas 70 ristimärki, aga kui me pole andnud oma elu Jumalale ega oma ande jumalariigi levikuks, siis on me elu raisatud. Paljud andekad inimesed kasutavad oma talente selleks, et inimesed neid kummardaksid. See ei ehita kogudust. Sul võib olla kaasasündinud “inglihääl” ja kui sa annad selle hääle Jumalale, kadunute otsimisele, siis see täidab sind, päästab sind ja neid, keda Jumal sinu kaudu kutsub. Sul võib olla and juhtida inimesi või koguni rahvaid, aga kui see on antud pimeduse riigile, siis on sinu elu ja teenimine tühine.

Pingutamisest

Abielurahvas teab, et kahekesi on parem, ja et veel paremaks läheks,



Andrus Kask (paremal) 2011. aasta jaanuaris teist korda Jagorti põhjapõdrakasvatajate juures. Kolm põlvkonda hante – Jemelja, Zenja ja Ksjuša – oma majapidamises metsatundras, umbes 30 kilomeetri kaugusel küladest.

tuleb pingutada. Mõnikord piisab väikesest liigutusest või ühest sõnast, et taevas oleks sinu kodus, rõõm sinu perekonnas, rõõm inimeste vahel, rõõm teineteisest. Aga kui ma ei taha midagi teha ega öelda, siis ei saa ma oodata, et teine midagi teeb. Ka Jumal ei saa midagi teha, kui me Teda ei kutsu.

Kuuletumisest

Olla rikas Jumalas tähendab rääkida Jumala sõnu ja teha Tema tegusid. Armastuse tegusid. Rikas olla tähendab kuuletuda Jumalale. Kui sa kuuletud Sõnale, kuuletud sa Jumalale. Kui sa oled täis Jumala Sõna, siis sa elad Sõna järgi, sest Jumala Sõna sinu sees kujundab sinu elu. Sest sul on osadus Jumalaga ja Püha Vaim saab sind muuta. Kui Püha Vaim sind muudab, siis sa ei otsi omakasu, vaid tegutsed selle nimel, et paljud võiksid pääseda ja õppida Jumalat tundma.

Koosolemisest

Mis toob meid kogudusse? Mis toob kaasinimesed kogudusse? On hea, kui sul on grupp, kus käia: palvegrupp või piibligrupp või kodugrupp. Kui pole, siis leia enesele selline grupp, kus on su hingehoidjad ja kus sa kuuled Jumala Sõna. Igal kristlasel on usuelus kasvamiseks ja oma andide avastamiseks vaja teisi kristlasi. Pooleteisetunnine pühapäevane teenistus jääb väheseks. Ka teistel päevadel vajame juhatust, osadust, kinnitust, meeleparandust, julgustust, tervist.

"Ja teie südameis valitsegu Kristuse rahu, millesse te olete kutsutud ühe ihuna. Ja olge tänulikud! Kristuse sõna elagu rikkalikult teie seas, kõiges tarkuses õpetage ja manitsege üksteist psalmide, hümnide ja vaimulike lauludega, laulge kogu südamest tänulikult Jumalale! Ja kõik, mida te iial teete sõnaga või teoga, seda tehke Issanda Jeesuse nimel, tema läbi Jumalat Isa tänades!" (Kl 3:15–17)

Sinu kuuletumine Jumalale määrab selle, kui palju saab Jumal sinu kaudu teha – sinu käte läbi, sinu sõnade läbi, sinu mineku ja tuleku läbi.

Jumal on meid kõigiti õnnistanud Kristuses. Kui sa seda tead, siis see täidab sind. Jumal on sind kutsunud ja varustanud. Kui sa seda tead, siis valitseb sinu sees rahu. Kui sul seda rahu ei ole, siis otsi see üles. Jeesus ütleb, mis on tõeline roog, mis täidab inimest ja annab tõelise rõõmu: "Jeesus ütles neile: "Minu roog on see, et ma teen selle tahtmist, kes mu on läkitanud, ja lõpetan tema töö. Eks te ise ütle, et veel on neli kuud, ja siis tuleb lõikus? Vaata, mina ütlen teile: Tõstke silmad ja vaadake põlde: need on juba valged lõikuseks! Nüüd saab lõikaja palka ja kogub vilja igaveseks eluks, et niihästi külvaja kui lõikaja ühtlasi saaksid rõõmustada. Jah, siin on tõsi see ütlus: "Üks on, kes külvab, ja teine, kes lõikab." Mina olen teid läkitanud lõikama seda, mille kallal teie pole vaeva näinud. Teised on näinud vaeva, ja teie olete tulnud nende vaeva vilja lõikama." (Jh 4: 34–3)

Äratundmisest

Oluline on, et sa tunned ära Jumala tahte oma elus. Sinu kuuletumine Jumalale määrab selle, kui palju saab Jumal sinu kaudu teha – sinu käte läbi, sinu sõnade läbi, sinu mineku ja tuleku läbi.

"Nad viibisid päevast päeva ühel meelel pühakojas, murdsid leiba kodudes ja võtsid rooga juubeldades ning siira südamega, kiites Jumalat ja leides armu kogu rahva silmis. Issand aga lisas päästetuid päevast päeva nende hulka." (Ap 2: 46–47)

Nad olid ühes paigas koos. Neil oli midagi ühist. Nad elasid muidu igaüks oma majas, aga nad tulid kokku ja igaüks tõi kaasa midagi, mida ta Jumala käest sai; midagi, mida Jumal talle ilmutas. Ja see anti ja antakse Püha Vaimu läbi igale inimesele, kes annab oma elu Jumalale; igale inimesele, kes pühendab ennast Tema teenimisele. Jumal ei võta sinu elu ja andeid. Sina annad. Sina ise lubad end jätkuvalt varustada kõigiti, et Jumal saaks sinu kaudu jõuda teisteni.

Kas oled sa mõelnud ja lubanud kunagi minna koos Jeesusega? Kuhu iganes sa seejärel lähed, Jeesus läheb sinu eel. Sa ütled seda, mida Jeesus annab öelda. Sa teed seda, mis austab Jumalat ja kannab endas Jumala armastust, mis voolab teistesse inimestesse.

Aamen.



Foto: UNO LOORIS

Kauaoodatud nimesilt

2013. aasta juunis sai Tallinna metodisti kirik nimesildi.

Lõpule jõudis projekt, mida koguduses oli kaua aega kavandatud. Väga suure töö selle teostamisel tegi ära koguduse vend Urmas Jäe. Sellise esmapilgul lihtsa, kuid tegelikult üpris keerulise töö juures olid talle abiks mitmed vennad ja õed kogudusest ning firmad. Siinkohal südamlik tänu vend Urmasele ja kõigile, kes toetasid oma teadmiste, kogemuste ja oskustega: Rain Keerd OÜ-st Metallik Grupp; Vaido Palmik AS-ist Estanc, Neeme Sinimeri, Alvar Põder, Urmas Sassian, Joel Aulis, Piibe Piirma ja veel mitmed teised toredad abilised.

Matti Hollman


Foto: TAAVI HOLLMAN

Martin Junge

Eesti Kirikute Nõukogu esindajad kohtusid Luterliku Maailmaliidu peasekretäriga

Pühapäeval, 19. jaanuaril toimus Pirita kloostris Eesti Kirikute Nõukogu esindajate kohtumine Luterliku Maailmaliidu peasekretäri Martin Jungega.

Kohtumine algas oikumeenilise palvusega. Osavõtjaid, kelle hulgas oli ka Eesti Metodisti Kiriku superintendent Taavi Hollman, tervitas Eesti Kirikute Nõukogu president Andres Põder. EKN-i asepresident Meego Remmel tutvustas seejärel EKN-i töövaldkondi ning Eesti usulist maastikku laiemalt. Martin Junge omakorda andis lühiülevaate Luterliku Maailmaliidu asutamisest ning tegevusest. Koosviibimine lõppes piduliku õhtusöögiga.

Luterliku Maailmaliidu peasekretäri visiit Eestisse vältas neli päeva ja hõlmas ka kohtumist Eesti presidendi ja peaministriga.

EKN-i pressiteade / KT

Tallinnas kohtusid Põhja- ja Baltimaade oikumeeniliste nõukogude peasekretärid

28.–30. jaanuaril peetud kohtumise eesmärk oli tihendada omavahelisi suhteid ning jagada kogemusi oikumeenilise töö vallas. Konverentsil olid esindatud Island, Norra, Rootsi, Taani, Soome ja Eesti.

Kohtumise avasõnad ütles Eesti Kirikute Nõukogu president Andres Põder. Ettekandeid Eesti kirikuelust ja religioonist pidasid Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku kantsler Urmas Viilma, Ringo Ringvee, Eerik Jõks jt.




Fotod: TAAVI HOLLMAN

Põhja- ja Baltimaade oikumeeniliste nõukogude peasekretärid 29. jaanuaril Tallinna metodisti kirikus.

Arutelus “Religioon ja ühiskond: oikumeeniliste nõukogude roll ühiskonnas” osales ÜMK Põhjala ja Baltimaade eelmise piiskopi Øystein Olseni assistent Knut Refsdal ning Tallinna üritusel viibis ka ÜMK piiskop Christian Alsted. 29. jaanuari hommikusele nõupidamisele kogunes kõrge kogu Tallinna metodisti kirikusse.

Euroopa Kirikute Konverentsi peasekretär Guy Liagre kohtus ka peaministri Andrus Ansipi ning Riigikogu aseesimehe Jüri Ratasega.

EKN-i pressiteade / KT

Eesti Kirikute Nõukogu 25

Pühapäeval, 16. veebruaril toimus Tallinnas Rootsi-Mihkli kirikus Eesti Kirikute Nõukogu 25. aastapäevale pühendatud oikumeeniline tänujumalateenistus, millele järgnes pidulik vastuvõtt.


Foto: TAAVI HOLLMAN

EKN väljasõiduistungil Kuremäel.

Tänujumalateenistusel teenis Kirikute Nõukogu presidendi Andres Põderi, metropoliit Stefanuse, piiskop Einar Soone, piiskop Philippe Jourdani, pastor Meego Remmeli ja pastor Ruudi Leinuse kõrval ka EMK Tallinna koguduse vanempastor Olav Pärnamets. Jumalateenistusel osalesid president Arnold Rüütel abikaasaga, Euroopa parlamendi saadik Tunne Kelam abikaasaga, Riigikogu aseesimees Laine Randjärv, Riigikogu liikmed, Siseministeeriumi usuasjade osakonna juhataja Ilmo Au, Muinsuskaitseameti juhataja Kalev Uustalu, Tartu Ülikooli usuteaduskonna dekaan Riho Altnurme jpt.

Teisipäeval, 18. veebruaril peeti Pühtitsa kloostris Kuremäel EKN-i korraline töökoosolek, millele järgnes Eesti Kirikute Nõukogu 25. aastapäevale pühendatud konverents. Regionaalminister Siim Valmar Kiisler arutles konverentsil teemal “Ühishuvide protokoll. Riik ja kirik”: “Austatud metropoliit, peapiiskop, piiskopid, kloostriülem iguumenja Filareta, kirikute esindajad! Täna tähistame Eesti Kirikute Nõukogu asutamist siinsamas Kuremäe kloostris veerandsada aastat tagasi. Praegusest perspektiivist vaadatuna võib öelda, et EKN on olnud Jumala õnnistuseks Eesti kristlaskonnale, andes ja kujundades üksmeelt kristlaskonna enese sees ning erinevate kirikute vahel.

Tänases Eestis on palju sellist, mida me kogeme iseenesestmõistetavusena. Nende iseenesestmõistetavuste hulka kuulub ka erinevate konfessioonide rahumeelne koeksisteerimine. Vaadates aga laia maailma, peab tõdema, et see, mida meie normaalseks olukorraks peame, ei ole sageli üldlevinud ega tavapärane. Konfliktid erinevate religioonide, aga ka erinevate kirikute ja koguduste vahel ei ole maailmast kadunud.

EKN on olnud vahend üksmeele ja ühiste arusaamade kujundamisel. Kindlasti ei ole konsensuslikele arusaamadele jõudmine lihtne protsess. Teisalt on aga konsensuslike otsusteni jõudmine kristliku vennaliku armastuse väljendamine mitte ainult sõnades, vaid ka tegudes.

Võib kindlalt öelda, et EKN on olnud selleks piksevardaks, mis on hoidnud ära erinevate uskkondade omavahelisi konflikte, andud ühise nõupidamislaua, mille taga kerkinud probleeme arutada ning ühisele arusaamisele jõuda. See on sageli tähendanud ühe või teise konfessiooni erihuvide asemel ühiste huvide ja ühiste eesmärkide esikohale seadmist ning osutanud, et üldised huvid ja eesmärgid on olulisemad üksikhuvidest.

EKN-i üksmeelsed otsused on olnud oluliseks ka riigile suhete loomisel ja kujundamisel kirikute ja kogudustega. EKN-i näol on riigil olnud religiooniküsimustes kindel partner, kes esindab valdavat enamikku kindlat usku tunnistavaid inimesi Eestis.

Siin Eestis peame me seda tänaseks iseenesestmõistetavaks praktikaks ning kuigi oikumeenilisi organisatsioone leidub erinevates riikides, siis EKN-i ja Eesti riigi vahelisi suheteid võib pidada mitmes mõttes erandlikeks, millele viitasin juba eespool.

Riigi ja EKN-i vaheliste suhete eripära peegeldub ka kaksteist aastat tagasi sõlmitud Vabariigi Valitsuse ja Eesti Kirikute Nõukogu ühishuvide protokollis, mis määratles need tegevusvaldkonnad, kus riigil ja kirikutel on ühised eemärgid ja huvid. Ühishuvide protokolli lugedes võime näha, et mitmete protokollis kajastatud eesmärkide osas on tehtud olulisi edasiminekuid.

Nende hulka kuuluvad nii muinsuskaitsega seotud küsimused, mis on leidnud väljundi 2003. aastal kinnitatud pühakodade riiklikus programmis, vaimulikele ja koguduse töötegijatele suunatud muinsuskaitsealastes koolitustes ja muudes tegevustes.

Juba väljakujunenud töövormid on saanud kaplanaat nii kaitseväes kui kinnipidamisasutustes, samuti politsei- ja piirivalveametis. Siiski on valdkondi, mis nõuavad edasist

panustamist. Üks selline valdkond on kaplanaat haiglates.

Haiglakaplanaadiga seotud küsimused on tuttavad küllap kõikidele siinviibijatele ning seetõttu tuletame meelde ka täna, et ootame EKN-i poolt haiglate peakaplani kandidaadi esitamist sotsiaalministeeriumile, pidades silmas taaskord neid ühiskonnaüleseid huvisid, mis selles vaimuliku teenimise valdkonnas meie ees seisavad.

Vabariigi Valitsuse ja EKN-i ühishuvide protokollis on loetletud üheksa erinevat ministeeriumi, kelle vahel riigi ja kiriku ühishuvide teostumine jaotub. Kuna aktiivse kodanikuühiskonna arendamine on regionaalministri juhitava valdkonna jaoks oluline teema, siis kutsume ka kirikute esindajaid olema rohkem proaktiivsed erinevate ministeeriumitega suhtlemisel ning neile oma eesmärkide tutvustamisel.

Kindlasti ei ole see alati ei lihtne ega kerge, aga arvestades neid kogemusi, mis on EKN-i liikmeskirikute esindajatel läbirääkimiste pidamisel ja konsensuslike otsuste saavutamisel, siis on need oskused ja kogemused, mida on põhjust ehk enamgi kasutada läbirääkimistel riiklike institutsioonidega.

Regionaalministri poolt on igati kohane lõpetada oma tervitus viitega kohalikele omavalitsustele ning nende koostööle kohalike kogudustega. Viimaste aastate jooksul on olnud hea meel näha tihenenud koostööd koguduste ja kohalike omavalitsuste vahel. Kindlasti on selles veel arenguruumi, et kaardistada, mõtestada ja ellu viia tegevusi, mis teenivad kohalikku kogukonda laiemalt.

Ühine eesmärk teenida oma rahvast nende andidega, mis Jumal on meile andnud, olgu meiega ka edaspidi."

Koosolekul ja konverentsil osales ka EMK superintendent Taavi Hollman.

EKN-i pressiteade / KT

Kirikuvalitsus õnnitleb!



Artur Põld	*1. jaanuar*	*55*
Taavi Hollman	*4. veebruar*	*45*
Sergei Sutškov	*3. märts*	*60*
Tea Võro	*12. märts*	*50*
Uno Külviste	*28. märts*	*85*
Robert Tšerenkov	*20. mai*	*35*
Üllas Tankler	*8. juuni*	*55*

Riiga ja tagasi

13.–14. veebruaril osales ligi 60-liikmeline EMK delegatsioon Riias korraldatud Balti koguduste konverentsil, kus kõnelesid innovaatilised praktikud ja mõtlejad, kes pole tugevad üksnes teoorias, vaid on saavutanud edu vastupandamatuid usukogukondi luues. Paljude teiste hulgas astus üles ka GLS-juhtimiskonverentsi peakõneleja Bill Hybels.

Transpordiks Riiga oli tellitud buss, mis alustas teekonda neljapäeva varahommikul Jõhvist, sõitis läbi Tallinna ja Pärnu Riiga ning reede õhtul sama marsruuti pidi tagasi. Paljud osalejad on pidanud sõidu jooksul, aga eeskätt tagasiteel kujunenud bussiosadust konverentsi oluliseks boonuseks.



Riia konverentsi muljeid jagati ka kirikuvalitsuses.

Foto: Koduteel

Tagasisidet Riia konverentsi kohta kuulas oma 7. märtsi koosolekul ka EMK kirikuvalitsus, kus **superintendent** hindas Riia kogemust kõrgelt: konverents andis tõuke koguduse töö edasiarendamiseks; vaimulik atmosfäär oli väga hea; kava oli tihe ja intensiivne. Kuuldu innustas olema parem julgustaja. Kõlama jäi ka mõte, et peame vastavalt olukorrale ja vajadusele olema eri rollides: vaimulik isa, koguduse juhatuse liige, initsiaator, kogukonnaga tegeleja, kogukonna vajaduste täitja, kirikusisese kogukonna vajaduste täitja, organisatsiooni juht jne.

Urmas Sassian meenutas, et kui Riiga sõites inimesed magasid ja puhkasid bussis, siis tagasiteel jätkus aktiivne töö gruppides. Meelde jäi samuti ettekanne eri rollidest, mida juhil tuleb kanda. Mõnikord on vaja kanda kontrollimütsi ja mõnes teises olukorras on vaja kanda sõbramütsi. Urmas sai innustust ideest valida oma ümbruskonnast 12 inimest, kellega aeg-ajalt kohtuda ja kelle pärast palvetada.

Kaupo Kant: osadus oli eriline, teel sai koos palvetada. Pikki üritusi ei saa teha ilma kandva ülistuseta; Riia ülistuskontsert oli üks meeldejäävamaid ülistuskogemusi.

Marjana Luist: Riia konverents oli tähendusrikkam kui viimaste aastate GLS-id. Meelde jäi mõte, et kogudusetööd tehes võivad meie käed saada mustaks. Kui kogudustesse tuleb inimesi, kes ei ole pühad, siis kas palume neil enne oma elu korda seada või võtame nad kogudusse vastu ja aitame neil samm-sammult Jumalale lähenedes elu muuta? Teine mõte, mis eriliselt meelde jäi, oli see, et kõike, mida teed (ülistus, jutlus jne), tuleb teha innustatult, pühendunult. Bussiosadus oli väga-väga hea.

KT



Maina Sašina oma esimese udmurdikeelse Piibliga. Filadelfia koguduse udmurdikeelse töö juhi Maina arvates ei taju me praegusel hetkel veel emakeelse Piibli tegelikku tähendust udmurdi rahvale, selleks võib kuluda aastaid või isegi aastakümneid. "Mida tähendab udmurdile Piibel tema enda, südame keeles, seda ei ole võimalik sõnadesse panna," tunnistas Maina. "Meil on suur privileeg olla selle Jumala ime juures, kui üks rahvas saab emakeelse Jumala Sõna. Aga on ka ülisuur vastutus, et see Sõna, eluleib, saaks udmurtidele kätte jagatud."

Udmurdikeelne Piibel on ilmunud

KÜLLIKE EVARTOV

Eestikeelne Piibel saab tänavu juba 275-aastaseks, kuid paljudel Venemaa soome-ugri rahvastel tuleb emakeelse Piibli täistõlget veel aastaid oodata. Siiski on lisandunud üks rahvas, kellel on nüüd rahvuskeelne Piibel. Nimelt esitleti novembris 2013 Udmurtia vabariigis udmurdikeelset Piiblit, mille valmimist oldi pikisilmi oodatud.

Pidustustel Iževski rahvusteatris, Filadelfia koguduses ja Alnaši külas osales ka soomlasi, rootslasi ja eestlasi. Eestist olid suursündmusel kohal udmurdi ja hõimrahvaste sõbrad Kaupo ja Thea Kant, Mark Nelson, Küllike Evartov, Joonas Jõesaar ning Jaan Bärenson Eesti Piibliseltsist.

Paljud pidustustele saabunud udmurdid kordasid sõna "šumpoton" ('rõõm'). Rõõm peegeldus ka nende nägudelt. Üks osalejaist, Aleksander, ütles lootusrikkalt: "Paljude arvates on udmurdid väljasurev rahvas, aga nüüd ma usun, et nad ei sure välja, sest Jumala Sõna on igavene. Ja nii on ka udmurdid igavesed, ja mitte üksnes siin maa peal, vaid ka taevas!"

Udmurtiat korduvalt külastanud Mark Nelsoni jaoks oli suurimaks elamuseks vaatepilt 700 Piibli tasuta jagamisest Alnaši külas. Teda hämmastas inimeste janu Piibli järele, hirm sellest ilma jääda. Marki arvates näitab see, et töö ei ole veel tehtud. Kogu tõlkimine ja trükkimine on asjatu, kui Piibleid ei jätku või kui inimesed Piiblit ei loe.

Udmurdikeelse Piibli tõlketööga oli seotud palju inimesi. Põhitöö teinud filoloog ja õigeusu diakon Mihhail Atamanov on öelnud:

“Ainult emakeel, mille nüansse sa tunned ja mis on armas, aitab sul Jumala Sõna kogu südamest vastu võtta ja Jumalat arusaadavate sõnadega ülistada.”

” Udmurdi keele selgeks õppinud soomlanna Marja Kartano oli Atamanovile abiks kogu tõlkimisele kulunud aja. Selline pühendumine väärib imetlust ja austust. Kolmkümmend aastat tagasi kuulis Marja üht jutlustajat ütlevat: palvetage, et soome-ugri rahvad saaksid emakeelse Piibli, sest ajad võivad muutuda. Öeldu oli prohvetlik – ajad muutusid ja uksed läksid lahti. Marja hakkas palvetama ja küsis Jumalalt, kellele võiks tema oma eluga kasu tuua. Õpingute ajal Moskvas tutvus ta Mihhail Atamanoviga. Nii algas 22 aastat kestnud piiblitõlkimise töö. Kõige raskem on Marja arvates tõlkida Uue Testamendi kirju. Pauluse kirjades koosneb lause vahel kuuest osast, mis tuleb tervikuks ühendada.

“Piibel on udmurdi keeles nüüd olemas, kuid see pole veel kõik,” ütles Marja. “On nii tähtis, et rahvas seda lugema hakkaks! Kui Piibel inimesi Jeesuse Kristuse tundmise poole suunama hakkab, alles siis võime öelda, et udmurtidel on Jumala Sõna!”

Küsimusele, mille pärast meie, eestlased, võiksime palvetada, vastas Marja: “Palvetage, et kui udmurdid loevad Piiblit, siis Püha Vaim avaks neile Sõna, nii et see Sõna saaks neid tervendada. Udmurdi rahval on palju haavu, aga Jumala Sõna võib need parandada ja selle rahva terveks teha.”



Mõnikord küsitakse, miks on Piiblit üldse vaja hõimurahvaste keeltesse tõlkida – Venemaal elavad väikerahvad oskavad ju vene keelt. Mida tähendab emakeelne Piibel rahvale, kel pole seda kunagi olnud? Udmurdi neiu Vera Kullikova (pildil) oli lausa pisarais: “Tundsin erakordset rõõmu, kui esitlusel rahvusteatris sain udmurdikeelse Piibli oma kätte võtta! Jumala Sõna kõlab nüüd minu rahva keeles ja puudutab südameid! See on nagu valgus, mida Jumal igaühele annab! Me näeme praegu piisk piisa haaval ärkamise algust, aga Piibli ilmumisega hakkab see voolama nagu suur jõgi.”



Piiblitõlk ja Tartu Ülikooli vilistlane Mihhail Atamanov udmurdi kooriga.



Thea ja Kaupo Kandile pakutakse udmurdi rituaalseid tervituspirukaid.



Galina, Dina, piiblitõlk Marja Kartano ja Vera.

Martin Säägi

5. detsember 1943 – 21. detsember 2013

Mees, kes armastas Jumala sõna

Martini elu raskused valmistasid teda ja tegid temast Jumala kangelase. Ta järgis Jumala sõna siiralt ja järjekindlalt. Ta kuulub nende hulka, kes on läbi aegade pidanud Jumala sõna kalliks ja suurimaks autoriteediks üle igasuguste inimlike õpetuste või arvamuste. Sellisena oli ta oma maale ja rahvale suur varandus ja tõeline sool. Andku Jumal veel palju selliseid tema asemele!

Martinil oli üks ankur ja see oli tema kõikumatu, lapselik usk Jumalasse ja Tema sõnasse. Üks tema elu suurimaid saladusi oligi see, et ta lapsepõlvest saadik püsivalt armastas Jumala sõna. See kandis mitmel viisil vilja nii tema enda kui ka lugematult paljude teiste elus. Ta õpetas, julgustas ja kinnitas elu jooksul väga palju lapsi, noorukeid ja teisi. Ta jagas ja kinkis kallist Jumala sõna kümnetele tuhandetele omal maal ja veel tuhandetele teistes maades. Kandku see ka tuhandete kordset vilja!

Nädal aega enne seda, kui ta meilt lahkus, ütles ta: "Teil võib olla nii palju teadmisi, kui soovite, aga mis on kõige tähtsam, on lapselik usk. Paljusid asju me ei saagi teada, aga me võime uskuda Jumalat ja Tema sõna. See on mulle andnud rahu südamesse ja rõõmu ellu."

Ta armastas lapsi ja lapsed armastasid teda. Neid, kes armastasid onu Martinit, on kogu Eestis. Tal endal oli lapselik armastus kõikide vastu. Ta väljendas seda armastust mitmel viisil. Minu õnnistus oli Martiniga koos teenida viisteist aastat. Kus iganes Martin teenis, toetus ta Jumalale, ja tal oli olukorrale vastav sõnum. "Jehoova on mu karjane, mul pole millestki puudust!" (Psalm 23:1)

Me oleme kaotanud usukangelase ja alandliku Jumala lapse. Aga tema jõudis eesmärgile ja oma teekonna lõpule, ning Isa viis ta koju. Meie kaotus on taeva võit!

STEPHEN BLOWERS

Tänu osaduse ja sõpruse eest

Martin ja Ruth olid meie esimene kontakt Eestiga. See oli siis, kui nad 1990. aasta juunis esimest korda Norras olid. Nad osalesid Orkdali koguduse kaastöötajate peol. Audun oli seal siis kirikuõpetaja. Meie aeg Orkdalis hakkas ümber saama ja meil polnud veel täit selgust, mida pärast Trondheimi kolimist tegema hakata. Otsustavaks sai kohtumine Ruthi ja Martiniga. Martin seisis poodiumil, viipas käega ülespoole ning lausus, ise rõõmust särades: "Jeesus!"

Me tervitasime neid hiljem ja nad palusid meil endi eest palvetada. Seal ja siis tundsime kutset, mida oleme järginud rohkem kui 23 aastat.

Meil on olnud palju armsaid tunde Eestis ja meie kodus Byneses. Oleme täna selle eest väga tänulikud. Meie ja me pere jaoks on see palju tähendanud. Tänud ilusate mälestuste eest, Martin! Olgu Jumala rahu su mälestuse üle!

ANN ELIN JA AUDUN SLETTAHJELL

MARTIN SÄÄGI sündis Tartus meditsiiniõest ema Gerda ja korstnapühkijast isa Augusti 8-lapselise pere teise lapsena. Sõja-aastad ja rasked haigused viisid üsna varakult mitmed õed-vennad. Ka Martin haigestus lapsena raskesti, aga sai tervise tagasi jumalasulase Hugo Oengo palve läbi. Martini vanematekodus peatusid tihti jumalariigi töölised, kellega tal meeldis osaduses olla. Martin andis oma südame Jeesusele, kui oli 12-aastane.

Pärast keskkooli tuli minna sõjaväkke. Tallinna noored kinkisid talle kaasa väikese Uue Testamendi, mis on tänini alles. Kui teised sõdurid panid südamepoolsesse rinnataskusse komsomolipileti, siis Martin pani Uue Testamendi. Kui poistel oli suitsutund, luges Martin Uut Testamenti. Kui ülemused Uue Testamendi Martinilt ära võtsid, hakkas too Taevaisa paluma, et ta selle tagasi saaks. Nii ka läks. Kui aga soldatid sõjaväe sööklas leivast kuulikesi pildusid, korjas Martin need kokku ja sättis lauale väikestesse kuhilatesse, sest talle oli leib püha. Ja sõdurid lõpetasid leivaga mängimise.

Pärast sõjaväge õppis Martin Tartu Meditsiinikoolis velskriks. Tema esimeseks töökohaks meditsiini vallas sai Orava ambulatoorium. Sel perioodil suhtles ta palju Räpina ususõpradega.

31-aastaselt leidis Martin Tallinna Botaanikaaiast oma Ruthi. Nad abiellusid 1975. aastal. 1976. aastal sai nende ühiseks kodupaigaks Jõgeva Sordiaretusjaam. Peagi sündis tütar Heli. Martin oskas beebiga hästi toime tulla. Juhtus sedagi, et abikaasa EPA sessioonide ajal läks Martin visiiti koos lapsevankriga.

1979. aasta sügisel kolis pere Paidesse, et aidata kaasa Paide metodisti koguduse töös. Samal ajal alustas Martin tööd Paide haiglas. Taevaisa kinkis perre ka teise lapse – poja Alari.

Martini and oli pühapäevakooli töö. Martin valmistas tunde hoolikalt ette, olgu lapsi kaks või kakskümmend. Martin armastas väga vaimulikku kirjandust. Kalleim oli talle siiski Piibel. Tema lemmikkirjakohaks oli 23. psalm.

Tuli aeg, mil Martin ühines rahvusvahelise Gideoni organisatsiooniga, et Jumala Sõna saaks rohkemal määral rahva kätte. Ja just selliselt tööpõllult Paidesse saabudes ta tundis, et jõud kaob. Jumala plaan oli oma sulane koju viia. Lahkumine on valus, aga läbi Jeesuse võime öelda, et SUUREL HOMMIKUL NÄEME JÄLLE!

Lähedaste teabe põhjal KT



Foto: ALAR SÄÄGI

Ljudmila Voltšihhina

17. mai 1958 – 9. veebruar 2014



Ljudmila 2011. aastal Tallinna koguduses misjonikohvikut korraldamas.

Meie kiriku soome-ugri misjonitöö on kaotanud ühe oma põhitugisamba. Ljudmila Voltšihhina, kes aitas mind igas misjonikohvikus, lahkus pühapäeva, 9. veebruari hommikul pärast pooleteiseaastast võitlust vähiga.

Alates 2000. aastast käis Ljuda kaheksateist korda misjonireisil. Enamasti teenis ta handi rahvast, aga jõudis külastada ka kette, marisid, komisid ja udmurte. Aga see pole kõik. Enne meie koostöö algust oli tal juba misjonikogemus teiste meeskondadega. Isegi pärast aasta tagasi tehtud operatsiooni jõudis Ljuda veel kolm korda misjonil käia. Lisaks oli ta aastaringselt abiks meie soome-ugri misjoni korraldamisel: kirjutas soome-ugri piiblikooli tudengitele kirju ja julgustas neid koduülesannete tegemisel, suhtles meie partneritega e-posti ja telefoni teel ning tegi palju muud. Tihti ütles ta mulle: “Oi, mu mees ei taha näha selle kuu telefoniarvet! Helistasin liiga palju Siberisse!”

Ljuda viimane misjonireis oli möödunud sügisel, kui sõitsime koos Udmurtiasse soome-ugri piiblikooli sessioonile. Ta oli mulle aastaid rääkinud, et udmurdid on viimane soome-ugri rahvas, keda ta pole veel külastanud ja seepärast peab ta sinna minema. Tema abi selle sessiooni ajal oli hindamatu. Ljuda oli alati valmis aitama ja kasutama neid oskusi ja andeid, mida Jumal oli temale andnud. Võimatu on üle hinnata tema tähtsust meie soome-ugri misjonis. Aga Jumala plaani järgi on tema roll nüüd lõppenud. Ljuda on täna vaba valust ja väsimusest. Praegusel hetkel on ta taevas oma Issanda kõrval.

Ljuda lahkumine jätab suure tühimiku eelkõige tema peresse, aga ka meie handi sõprade südamesse ja kogu meie misjonimeeskonda. Hetkel ma ei tea, kuidas see tühik täidetud saab, aga ma tean, et kõik on ikkagi Jumala käes. Palveta, palun, eriti Ljuda pere pärast. Aga palveta ja küsi ka seda, kas Jumal kutsub sind Ljuda eeskujul sama omakasupüüdmatult ja pühendunult Jumala misjonitööle!

Ljuda oli alandlik naine, aga ma usun, et mõnes mõttes ta tahaks, et võtaksime teda eeskujuks. Võib-olla Jumal kutsub sind ...

Las see, mida Ljuda alustas, jätkub Issanda auks.

MARK NELSON



2011. aastal misjonikohvikus.



Soome-ugri misjonäride õnnistamine ja läkitamine 2008. aasta suvel Tallinna koguduses.

Plaadiesitluskontsert Tallinna metodisti kirikus

15. veebruaril esitles Hugo Lepnurme Muusikaühing Tallinna metodisti kirikus Hugo Lepnurme koraalieelmängude CD-plaati. Kõik selle plaadi lood on salvestatud Tallinna metodisti kirikus 2011. aastal valminud Hugo Lepnurme mälestusorelil.

Pikaaegse kirikuorganisti tegevuse jooksul kirjutas Hugo Lepnurm hulga koraalieelmänge, mis juhatavad kogudust sisse järgneva kirikulaulu laulmiseks. 2009. aastal välja antud koraalieelmängude noot sisaldab 44 koraalieelmängu ja 1 järelmängu. Need kõik on nüüd talletatud ka plaadile.

Kontserdil esitasidki organistid Ene Salumäe, Kristel Aer ja Virve Soode Hugo Lepnurme koraalieelmänge. Muusika vahele lugesid Hugo Lepnurme lapselapsed katkendeid Hugo Lepnurme "Mälestustest".



Fotod: Koduteel

Organiste Virve Soodet, Ene Salumäed ja Kristel Aera tänati kontserdi lõpus lilledega.



Ene Salumäe jagas pärast kontserti muljeid ka Raadio 7 toimetaja Haldi Leinusega.

Plaadiesitlusele oli kogunenud hulgaliselt rahvast. Kauni ürituse lõpuks oli võimalik osta ka uut helikandjat.

Orelikunstniku surma-aastapäeval esitletud plaat on üks neist ettevõtmistest, millega tänavu märgitakse ära Hugo Lepnurme sajandat sünniaastapäeva – maestro Lepnurm sündis 31. oktoobril 1914.

KT

Side üle kauguste

1. veebruarist kuni 9. veebruarini oli Saaremaal Reeküla kirikus külas brasiillane Nathalia.

Nathalia oli Reekülas kui vabatahtlik, et aidata kaasa nii noortetöös kui ka koosolekutel. Ta oli Reeküla rahvale tõeline Jumala kingitus, tema sära ja Jumala armastus, mis välja paistsid, olid vapustavad.

Osadusõhtutel ja pühapäevastel koosolekutel oli Nathalia abiks, jagades oma mõtteid ning julgustades, et Jumal võib ühendada inimesi ka nii pika vahemaa tagant nagu see, mis lahutab Brasiiliat ja Eestit.

Noortega sai koos mängitud ja palves oldud. Kui nädala sees mõni vabam hetk tekkis, oli meie brasiillasest sõber alati nõus noortega aega veetma ja neid lähemalt tundma õppima.

Julgen väita, et see oli meie jaoks üks õnnistatud aeg. Olen kindel, et kõik, kes avasid oma südame, võisid kogeda, kuidas Jumal eriliselt juhtis seda koosveedetud aega. Mõne päeva möödudes ei olnud keelebarjäärgi enam suur ja kui Nathalia lõpuks lahkuma pidi, et edasi Pärnusse minna, olid pühapäeval kõigi silmis pisarad. Jumal liitis ühe nädalaga inimesed, kes varem polnud üksteist isegi näinud.

Kui kellelgi teist peaks kunagi avanema võimalus võtta oma koguduses vastu kas brasiillane või mõni muu vabatahtlik, siis usun ja loodan südamest, et see kujuneb teie jaoks sama heaks kogemuseks, kui see oli meie väikesele Reeküla kogudusele.

MEELIKA SEPPEL
Reeküla kogudus



Foto: Reeküla kogudus

Reeküla noored.

Lastekeskus Tähetorn täna ja homme

REGINA MULTRAM

2013. aasta novembris kogunes lastekeskuse üldkoosolek, kus tehti kokkuvõtteid möödunust ja vaadati tuleviku.



Samal koosolekul võeti MTÜ Lastekeskuse Tähetorn liikmeks nii Regina Multram kui ka Taavi Hollman ning uuesti liitus lastekeskusega Merle Tomberg. Ühtlasi seisime Merlega kohe ka väljakutse ees – meid valiti lastekeskuse uude juhatusse. Oleme paar kuud toimetanud ja nüüd on hea võimalus ennast veidi tutvustada.

Merle Tomberg: "Olen õppinud sotsiaaltööd ja töötanud oma erialal paarkümmend aastat. Peamiselt olen tegelenud sotsiaalteenuste arendamisega, seda nii sotsiaalministeeriumis kui ka SOS lastekülade rahvusvahelises ühingus. Minu peamised töövaldkonnad on olnud laste ja puuetega inimeste hoolekanne. Samas on mulle huvi pakkunud ka vaimse tervise valdkond. Möödunud aastal alustasin tööd sotsiaalteenuste kvaliteedi audiitorina. Ametnikutöö kõrvalt olen teinud ka noorsootööd Eesti Puuetega Inimeste Kojas, kus korraldasin noorte suve- ja kunstilaagreid. Kõik minu töökohad on eeldanud ja võimaldanud pidevat õppimist nii igapäevaselt kui ka täiendkoolituste vormis. Koos abikaasa Herki Tombergiga oleme pikaajalised Tallinna koguduse liikmed, meie peres kasvavad poeg ja tütar.

Lastekeskuse tegevusega olen olnud põgusalt kursis selle loomisest alates. Imetlen seda, kuidas Jumal on juhtinud inimesi keskuse tööd toetama. Niisuguseid hoolekandeasutusi, mis püsivad tänu annetustele, on väga vähe. Loodan, et abistajate arv kasvab ja tänu sellele on jätkuvalt võimalik muuta nende laste elusaatust, kes lastekeskuses käivad.

Regina Multram: "Olen sündinud ja suurema osa oma elust elanud Haapsalus. Õppinud olen Eesti Metodisti Kiriku Teoloogilises Seminaris, Tartu ülikooli bakalaureuseõppes ajalugu ja Tallinna ülikooli magistriõppes hariduse juhtimist. 2000. aasta sügisest alustasin tööd Turba gümnaasiumis. Esimesel aastal õpetasin väikese koormusega usuõpetust ja töötasin samal ajal ka Haapsalu Vene gümnaasiumis. Järgmisest õppeaastast sai põhikohaks Turba ja lisaks ainetundide andmisele sain juhatada klassi. Varsti leidsin endas jõudu ja tahtmist kaasa aidata Turbas ka huvijuhina. 2001. aastal alustatud klassiga jõudsime koos 9. klassi lõpuaktuseni ja kolm aastat hiljem sai samadest noortest Turba kooli 50. lend. Alates 2010. aasta kevadest olin huvijuht täiskohaga. Viimasel õppeaastal töötasin Turbas direktorina. Kaksteist aastat Turbas on olnud väga mitmekülgsed, olen õppinud koolielu toimimist eri külgede pealt ja andnud oma panuse ajalugu, ühiskonnaõpetust, inimeseõpetust ja religiooniõpetust õpetades. Alates 2012. aasta augustist töötan Tallinnas SA-s Innove sotsiaalainete, sh usundiõpetuse peaspetsialistina. Esimene aasta kulus



Fotod: Koduteel

Kirikuvalitsuse liikmete ringkäiku lastekeskuses juhatas Marjana Luist. Regina Multrami käes oleva sülearvuti vahendusel jälgis toimuvat Skype'i kaudu ka Võrus olev Kaupo Kant.



Tähetorni laste ja kirikuvalitsuse lõuna algas ühise palve ja lauluga.

suuresti uue ametiga harjumiseks. Suvel kuulsin Marjanalt, et ta on praktikal lastekeskuses. See info jäi minus tiksuma, kuid sellega asi ka piirdus. Sügisel, kui taas kohtusime, oli Marjanast saanud lastekeskuse tegevjuht. Siis tärkas minus juba sügavam huvi. Veidi maad uurides sain aru, et see on põnev. Kirjutasin juba siis avalduse MTÜ liikmeks astumiseks.

Olla lastekeskuse juhatuses on suur väljakutse, kuid loodan, et minu kogemustest on selles töös kasu."

Marjana Luist: "Olen õppinud EMK Teoloogilises Seminaris ning töötanud Saaremaal õpetajana ja noorsootöötajana. Olen EMK Reeküla koguduse liige.

Lastekeskusega olen seotud olnud alates 2013. aasta märtsist. Esialgu olin seal praktikal, ent iga päevaga mõistan aina rohkem, kui oluline on see töö, mida keskuses tehakse. Keskuses käivate laste perede taustad on väga keerulised ja olukorrad, millest lapsed on pidanud läbi tulema, väga rasked. Niisuguse tausta tõttu on lastel sageli käitumis-, keskendumis- ja kõikvõimalikke muid probleeme.

Ma imetlen seda, kuidas lastekeskuse töötajad on suutnud saavutada seda, et pujäänikud on üsnagi taltsad, väga rasketest olukordadest läbi tulnud lapsed on elurõõmsad ning suurte õppimis- ja keskendumisprobleemidega lapsed lõpetavad klasse ja koole; kaks neist on isegi astunud ülikooli – üks õpib Tallinna ülikoolis sotsiaaltööd ja teine läks õppima merendust.



Lastekeskuse põhikirja arutelu kirikuvalitsuses: dokumentidesse on süvenenud EMK superintendent Taavi Hollman ja Tähetorni juhatuse liige Regina Multram.

Lastekeskuse töötajad teevad oma tööd tõepoolest südame ja hoolega. Armastus, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, headus, ustavus, tasadus, enesevalitsus – kõik need Vaimu viljad iseloomustavad Tähetorni töötajaid. Nende panuse väärilisest tasustamisest oleme aga kahjuks oma kesiste finantside tõttu veel kaugel.

Lastekeskuses töötavad sotsiaalpedagoog Tiina, pedagoog Alla, kokk-koristaja Svetlana ning tänu Kaitseressursside Ametile on meil aastaks abiks ka asendusteenistuja Deniss. Töötajad hoolitsevad selle eest, et lastel oleks kõht täis, riided seljas, jalanõud jalas, vajalikud hügieenivahendid olemas. Lastele antakse õpiabi, õpetatakse põnevaid meisterdamistehnikaid, aga kuulatakse ka nende muresid, lahendatakse probleeme ning hoitakse kontakti lapsevanemate ja lastekaitsega. Tänu vabatahtlikele metodisti ja teistest kirikutest on Tähetorni lastel võimalik osaleda noorteõhtutel, Hea Sõnumi ringides, õppida tantsimist ja klaverimängu. Tänu toetajatele saame lastega aeg-ajalt käia kinos ja lõbustuspargis. Suvel külastavad Tähetorni keskust vabatahtlike grupid Ameerika Ühendriikidest. Calvary metodisti kiriku vabatahtlike grupiga koos korraldame suvel lastelaagri.

Aasta lõppedes tegime kokkuvõtteid ning veendusime, et ka numbrid näitavad lastekeskuse olemasolu vajalikkust: 2013. aasta jooksul oli Tähetorni teenusel 44 last ning 217 avatud päeva sisse mahtus 4418 külastust. See on viimase kuue aasta külastatavuse rekord (varasemate aastate kohta mul andmed puuduvad).

44 lapsest 34 on keskuses käinud rohkem kui pooltel avatud päevadest. Keskmine külastatavus lapse kohta, arvestades tema teenusel olemise perioodi, on 68 protsenti. Suurtest peredest (vähemalt viis last peres) pärit laste keskmine käidavus on 86 protsenti avatud päevadest. Suurperede lapsed ei tule keskusesse vaid üksikutel päevadel. Need arvud näitavad, et lapsed tõepoolest vajavad taolist keskust ja hea on teada, et nad ka naudivad siin veedetud aega.



Kirikuvalitsus kiikas oma ringkäigul ka laste puhketuppa.

Jaanuarikuu viimasel reedel tähistasime lastekeskuses jaanuari sünnipäevi. Palusime lastel rääkida, mis on neile möödunud kuude jooksul kõige rohkem meeldinud. Olime valmis vastusteks nagu "koolivaheaeg" ja "jõulukingitused" ja "lõpuks ometi tuli lumi maha". Aga selliste tüüpiliste vastuste asemel juhtus hoopis nii, et üks 8-aastane tüdruk tõusis püsti ja hakkas palves Jumalat tänama lastekeskuse eest. Kui ta oli lõpetanud, tõusis tema 15-aastane vend, kes on keskuses käinud alates 8. eluaastast. Esimestel kuudel oli tema keha pidevalt kaetud sinikatega, sest selle pere isa peksis lapsi, kui ta purjus oli. See 15-aastane poiss ütles, et ta on väga tänulik iga päeva eest kõigi nende aastate jooksul, kui ta on saanud Tähetornis käia. Ja oligi kõik. Keegi ei tahtnud enam midagi lisada. Kõik oli öeldud.

2014. aasta alguses käib keskuses rohkem lapsi kui viimastel aastatel tavapärane, sest vajadus laste päevakeskuse teenuse järele on suur. Suurema laste arvu tõttu on kasvanud kulutused toidule, elektri- ja muud hinnad on tõusnud. Samal ajal ole-

me silmitsi olukorraga, kus meie põhiline rahastusallikas vähendas oma toetussummat esimeseks poolaastaks peaaegu veerandi võrra ning meil puudub kindlus, kas ja kui palju toetatakse meid järgmisel poolaastal.

Palun palvetage koos meiega lastekeskuse finantsolukorra pärast. Tõenäoliselt vajame imet, et saada püsiv ja kindel sissetulekuallikas, mis annaks kindluse, et saame päevakeskuse uksed avada ka järgmise kuue kuu möödudes.

Tähetorni tegemistega saad ennast kursis hoida meie kodulehel www.lastekeskus.ee ja Facebook'is aadressil www.facebook.com/Lastekeskus.

Kirikuvalitsuse väljasõiduistung lastekeskuses

7. märtsil pidas Tähetornis oma korralise koosoleku EMK kirikuvalitsus.

Lisaks tavapärasele tööle, mille hulka seekord kuulus nii veebruari majandusaruannete kinnitamine kui ka 2013. aasta majandusaruande esimene lugemine ja muud jooksvad küsimused, tutvusid kirikuvalitsuse liikmed ka lastekeskuse tegevusega. Päeva esimesse poolde mahtus tutvumisringkäik keskuse tegevjuhi Marjana Luisti juhatusel. Lõunasöögi eel lauldi ja palvetati ning ka lõunastati koos keskuse lastega. Õhtupooliku päevakorda mahtus aga põhikirjaga seotud küsimuste arutamine koos lastekeskuse juhatuse liikme Regina Multramiga. Kirikuvalitsus soovis lastekeskusele selle tegevuses õnnistust ning palvetas kõigi laste ja töötegijate pärast.

KT

JÕULUMEENUTUS

Pidu, mis jagas valgust

22. detsembril peeti laste jõulupidu Tallinna koguduses. Kohale oli tulnud nii tibatillukesi kui juba noorukeid. Koos koguduse lastega lustisid jõulupeol ka lastekeskuse TÄHETORN lapsed.

Nagu juba kombeks, viisid jõulupeo läbi lapsed. Õhtujuhtidena olid sel korral kaasatud Karl Saamuel Hollman ja Liise Magdaleene Looris. Õpetajad olid lastele õpetanud nii pillilugusid kui ka laule. Marjana Luisti eestvedamisel esitasid oma kava ka TÄHETORNi lapsed. Õhtu üheks haripunktiks oli Karl Saamuel Hollmani kirjutatud näidend. Jumala Sõnaga julgustas lapsi noortepastor Joel Aulis. Nagu jõuluõhtul ikka, jagati kingitusi, ning õhtu lõpetas söögiosadus kohvikus.

Lapsed lahkusid kirikust, käes vilkuvad pastakad, mis hämaratel tänavatel lõbusaid helke heitsid ja nii kõige pimedamal ajal valgust levitasid. Kristlastena oleme kutsutud maailma valgust viima ja seda lapsed ka tegid.

EGLE HOLLMAN



Reeküla pühapäevakoolilapsed õppisid jõuluks selgeks näidendi, mis rääkis küünaldest.

Lootuse küünal süütab teised

Ettevalmistused jõuludeks algasid Reeküla pühapäevakoolis juba novembri lõpus. Koguduses on saanud tavaks, et jõululaupäeva jumalateenistusel esinevad noored ja lapsed oma kavadega.

Pühapäevakoolilapsed esinesid lühinäidendiga "Neli küünalt": neljal lapsel põlesid käes küünlad, mis iseloomustasid rahu, usku, armastust ja lootust. Üksteise järel lakkasid küünlad põlemast, kuna inimesed ei pidanud rahu, ei uskunud Jumalat ega armastanud üksteist. Põlema jäi ainult lootuse küünal, mille abil väike poiss süütas uuesti ka teised. Näidendi lõpus jäi kõlama mõte, et igaüks meist peaks pidevalt hoidma rahu, usu, armastuse ja lootuse tulukest. Pärast jumalateenistust kuulsime veel laste luuletusi ja laule, mille eest said kõik kirikusse tulnud lapsed kingipaki. Pärast jõulupühi algas pühapäevakoolis vaheaeg ja lastega kohtusime taas 12. jaanuaril.

REELIKA MURD

Luuka koguduse pühapäevakoolis avastatakse ande



Tartu koguduse põhifookuses on sel aastal oma andide avastamine ning nendega koguduse ja kogukonna teenimine. Seepärast keskendume ka koos lastega teenima õppimisele.

Et lapsed saaksid ise midagi teha oma mittekristlastest sõprade jaoks, korraldasime 14. detsembril "Sõprade peo". Iga laps valmistas 2–3 kutset lähimatele sõpradele, kes ei käi kirikus ega tea usust midagi. Kutsed tuli isiklikult üle anda, selgitades, mida tahame koos kirikus teha. Alguses kahtlesime kõik, kas lapsed tulevad ja kas vanemad lubavad neil tulla. Meie rõõm ja tänu Jumalale oli väga suur, sest praktiliselt kõik kutsutud tulid kohale. See oli nii lastele kui ka õpetajatele suureks kinnituseks, et Jumal kuuleb palveid. Ta avas ka lapsevanemate südamed, et nad lubaksid lastel kirikusse tulla.

Kokku osales peol 27 last, kellest 18 olid kutsutud sõbrad. Enamik külalisi tuli kirikusse esimest korda. Kuna kutsutud olid ka lapsevanemad ja väiksemad õed-vennad, võõrustasime ka 5–6 lapsevanemat. Mitmed lapsevanemad tulid korraks läbi, et vaadata kirikut.

Mängisime, meisterdasime vahvaid pärlitest sisalikke, kaunistasime piparkooke, vaatasime pühapäevakooli videotundi, sõime jäätist ja tegime kirikus ekskursiooni koos kommide aardejahiga. Lapsed jäid rahule ja soovisid kunagi veel kirikusse tulla. Jumala abiga loodame taolist üritust korrata soojal kevadel, kui saab ka kirikuaias mängida.

Meie lapsed olid väga tublid. Igaühel oli väike ülesanne, mida täideti ustavalt. Lapsed pidid tegema ettevalmistusi, kaunistama kirikut, kirjutama rinnasilte, juhatama külalisi õigesse ruumi, viima läbi mänge ja peo käigus hoolitsema oma külaliste eest. Usume, et see oli neile hea teenimiskogemus.

Tartu koguduse pühapäevakooli teiseks suuremaks jõuluürituseks oli advendilaada korraldamine meie Etioopia lapse Yiftu toetuseks. Lapsed meisterdasid jõulukaarte ja ehteid, koguduseliikmed tõid müügiks käsitöid, hoidiseid ja maiustusi. Advendilaat läks samuti korda, kuna kogusime Yiftu heaks üle 200 euro ning suudame teda toetada ka tuleval aastal. Kõige selle eest oleme Taevaisale väga tänulikud.

JANA TAMM

Jõulurõõmu kogu aastaks

Jõulud on aeg, mida alati oodatakse innuga ja küll on siis kurb, kui see püha kiiresti otsa saab. Õnneks on Eestis juba vanast ajast komme, et jõule võib pidada kolmekuningapäevani ja isegi pisut kauem. Nii toimuski Pärnu koguduses jõululõpupidu laupäeval, 4. jaanuaril. See andis alanud aastale ilusa alguse.

Pidu algas ühiste lauludega, mida juhatas Meeli, ning kui me tavaliselt oleme harjunud, et kirikupillid on orel, klaver ja kitarr, siis sedakorda said lapsed laulda Mihkli akordioni saatel. Imestusega kuulasime, kuidas väike pill võib teha heli, mis kostab hästi. Korraks oli isegi tunne, nagu oleks mänginud orel.

Peo keskmes oli Karl Saamuel Hollmani kirjutatud näidend perest, kus onu oli leiutanud ajamasina ja viis ajarändurid otse sündmuste keskmesse kõige tähtsamal õhtul Maa ajaloos, kui maailma sündis Jumala Poeg Jeesus. Selgeks sai ka põhjus, miks Päästja sündima pidi – et meie võiksime saada puhta südame ja Jumala abiga oma elu õnnelikult elada. See on võimalik siis, kui kuulame, mida Jumal meile õpetab, ja teeme selle järgi. Aitäh tublidele näitlejatele, kes nukud elama panid ja neile oma hääle andsid: Matri Joosua, Karl Saamuel, Egle, Ardi, Anu. Aitäh ka Ailile, kes aitas vahvad dekoratsioonid üles seada.

Piiblis räägitakse kolmest targast, kes Jeesuslapsele kingitusi tõid. Kingituse said ka meie pühapäevakoolilapsed. Sel aastal oli kingikotis midagi, millest on kasu kohe kogu eluks – lisaks pühapäevakooli pastakale ja meisterdusraamatule sai iga laps oma isikliku piiblilugude raamatu. Ja nagu selgus järgmisel päeval kirikus, oli laste huvi raamatu vastu suur. Üks laps ütles, et järgmiseks hommikuks oli tal juba veerand läbi loetud. Loodetavasti mitte une arvelt.

Oleme tänulikud Jumalale, et on lapsi, kes tulevad ja lasevad Jumala hea sõnumi oma südamesse. Oleme tänulikud, et meil on vahvad õpetajad ja abilised, kes selle kõik ette valmistavad ja läbi viivad. Oleme tänulikud kõigile, kes meid palves kannavad. Oleme tänulikud Jumalale, kes tegutseb meie elus.

KÜLLI KUUSEMAA





Fotod: KÜLLI KUUSEMAA

Kes on inglid?

Oli aeg, kus ingleid ei eksisteerinud ning olid üksnes Isa, Poeg ja Püha Vaim. Jumal lõi inglid kui käskjalad ja kaastöölised, kelle põhiline ülesanne on maailmas täide viia Tema korraldusi.

Inglid on loodud olendid nagu inimenegi. Piibel hoiatab ingleid kummardamast (Rm 1:24–25), seega ei tohi inglite poole ka palves pöörduda. Seda tehes astuksime üle esimesest käsust, mille järgi väärib kummardamist üksnes Jumal (Kl 1:16).

Jumal on pannud inimese valitsejaks kogu Maa peal oleva loodu üle. Ta on inglitest alam, aga ülestõusmises saab ta inglitest kõrgemaks. Inglid ei ole Jumala pärijad, usklikud on Jeesuse Kristuse kaaspärijad (Rm 8:17).

Inglite kirjeldus

Inglid on mittemateriaalsed, surematud, teenijad vaimud (Hb 1:14), kes saavad korraga viibida vaid ühes kohas. Nad mõtlevad ja suudavad rääkida, neil on tundemeel, tahe ning emotsioonid. Nad on sugupoolteta (Mt 22:30), loomupäraselt puudub neil lihalik keha, aga nad võivad selle vajadusel võtta. Piiblist ei nähtu, et inglid vananeksid või haigestuksid. Näib, et ingleil on võime muuta välimust ja liikuda hetkega taevaaust maa peale. Pühad inglid on patuta ja suhtlevad Jumala endaga.

Inglite organisatsiooniline korraldus

Inglite arv on püsiv ja inglite riik sama tohutu olemusega nagu kogu Jumala looming. Neid nimetatakse Piiblis 300 korral. Piibel räägib ka 20 000 inglist, kes liiguvad tähtede vahel.



1. Peaingel Miikael – taeva esimene prints.

2. Käskjalg Gabriel ('sangar, võimas olend'), kelle läbi teeb Jumal teatavaks oma tõotusi. Piiblis nimetatakse teda neljal korral ja ta toob alati häid sõnumeid.

3. Seeravid ja keerubid. Kuue tiivaga ja kirjeldamatult ilusate seeravite teenimisamet on Jumala ülistamine. Jumal võib kasutada neid ka oma sulaste puhastamiseks (Js 6:1–6). Võimsad keerubid peavad silmas Jumala au (Hs 10). Keerubid pandi valvama ka teed elupuu juurde, kaks kullast keerubit seaduselaekal moodustasid armutrooni. Seeravid asuvad Jumala trooni kohal, keerubid trooni kõrval.

Langenud inglid

Enne langemist oli üks peainglitest ka valguseingel Lucifer, kes ühel päeval hakkas Jumalale vastu. Tema languse põhjustasid uhkus ja ahnus (Js 14:13–15). Kolmandik ingleid langes, arvuliselt võis langenud inglite hulk ulatuda sadadesse tuhandetesse.

Meid ümbritsevas maailmas on valdav langenud inglite kultus: deemonite ja surma kultus riietel, muusikas, raamatutes jne, okultism, nõidusega seotud raamatud, ligi neljandik popmuusikast mainib hingevaenlast või on pühendatud talle, paljud filmid ja seriaalid keerlevad kurjuse, sadismi, mõrvade, deemonite, negatiivsete jõudude ja hirmulugude ümber. Näiliselt süütud ajaviited nagu ennustamine, igasugune vaimude väljakutsumine, sensitiivide poole pöördumine ja astroloogia on asjad, millest peaks hoiduma nii laps kui ka täiskasvanu. Sellega tegelemine võib viia inimese kas osaliselt või täielikult saatana või deemonite meelevalda.



Kaitse

Jumal on kõikvõimas, ta on varustanud usklikke nii pealetungi- kui ka kaitserelvadega.

1. Meile on antud Jumala Püha Vaim, kes meid juhib ning meile väe ja jõu annab.

2. Ligi 300 Piibli kirjakohta räägivad, et Jumala käsutuses on loendamatud hulgad ingleid, kellele Ta on teinud ülesandeks aidata oma lapsi võitluses kurjuse vastu.

Inglite isiklik teenimisamet

Inglid teenivad meid isiklikult. Paljud Piibli kirjakohad räägivad, et oleme inglite individuaalse hoole objektiks (Ps 91:11–12). Jumal on andnud inglitele käsu teenida neid, kelle Kristuse vere vägi on lunastanud (Hb 1:14). Inglid jälgivad su elusündmusi, kaitstes Jumala huve ja töötades alati selleks, et sinu elus teostuks Jeesuse läbi Jumala tahe (1Kr 4:9). Mõned on arvamusel, et igal usklikul on oma kaitseingel (Mt 18:10). Jumal teeb inglitele ka ülesandeks juhtida iga usklik taevasse ning korraldada usklikule kuninglik vastuvõtt, kui ta asub Jumala igavesse lähedusse (Lk 16:22). Arvestagem siis võimsate inglite ligioluga, kes on mitu korda arvukamad ja tugevamad kurjuse jõududest.

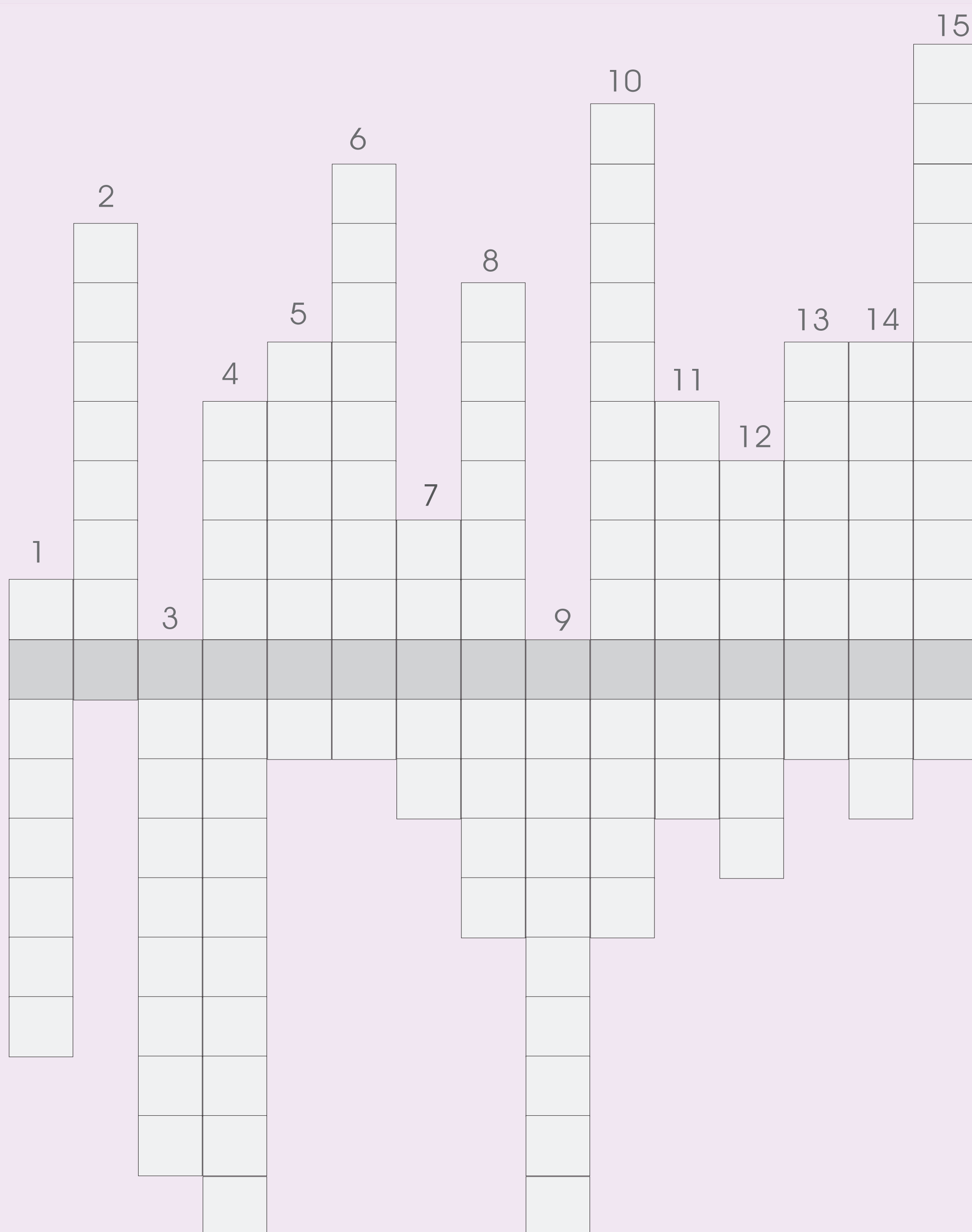
Mitte ainult Jumal, vaid ka inglid armastavad sind. Nad on mures su pärast ning ootavad, et sa meelt parandaksid ja otsiksid päästmist Kristuse juurest, enne kui on hilja. Otsustades järgida Jeesust, võtame vastu Jumala inglite teenimise, hoolitsuse ning valve.

Billy Grahami raamatu "Inglid" põhjal koostanud EGLE HOLLMAN

Koostanud EGLE HOLLMAN

NUPUTAMIST

1. Kes kuulas Jeesust üle?
2. Mis pidi olema käes mehel, kellelt jüngrid paasasöömaaja toimumiskoha kohta pidid küsima?
3. Mis seadusorgani ette viisid ülempreestrid, vanematekogu ja kirjatundjad Jeesuse?
4. Jünger, kes Jeesuse suudlusega reetis.
5. Jeesuse surres tuli pimedus üle kogu maa keskpäevast kuni kella ...
6. Kuhu maeti Jeesus?
7. Kes pidid Jeesuse sõnul hakkama kisendama, kui Jeesus rahva vaigistaks?
8. Linn, kuhu Jeesus kuninglikult sõitis.
9. Kellele ilmus Jeesus Emmause teel?
10. Milleks muutus Jeesuse higi palvetades?(Lk 22:44)
11. Kelle palus rahvas Pilaatusel vabaks lasta Jeesuse asemel?
12. Jünger, kes enne kukelaulu Jeesust kolm korda salgas.
13. Kus Jeesus paasapühadel ööbis? (Lk 21:38)
14. Kes sai kohtuprotsessi ajal Jeesust nähes väga rõõmsaks ja lootis mõnda imetähte näha?
15. Nimetus, mille Jeesus andis templile, kui nägi, et kaubitsejate kõrval polnud võimalik palvetadagi.



NB!!!
Saada lahendus (koos oma kontaktandmetega) toimetusele: koduteel@metodistikirik.ee või Tallinn 10152, Narva mnt 51. Lahendajate vahel loosime välja lasteraamatu!

Eelmise nuputamisülesande eest saab auhinna Aliis Jurkevitš.

ISSN 1406-2291